

238. Eltévedtem, mint juh

Vad Péter Zsigmond

1. El - té - ved - tem, mint juh,
Ó, se - gíts, Jé - zu - som,
el - té - ved - tem, mint juh,
ő - ri - ző pász - to - rom,
A bü - nő - sök út - já - ra.
Hogy ne jus - sak rom - lás - ra!

4
Te ad - tál drá - ga vért
el - ve - szett ju - ho - kért.
Vi - selj gon - dot a nyáj - ra!

2. Én is juhod vagyok, én is juhod vagyok, Nyájadnak legkisebbje,
Kit te megtéríthetsz, bűnből kivezethetsz A szép, kies helyekre.
Kérlek azért hitből, töredelmes szívből: Fogadj, végy kegyelmedbe!

3. Ím, előtted állok, ím, előtted állok, Ajtód előtt zörgetek.
Bár titkos bűnökkel és nyilvánlevőkkel Vétkeztem teellened:
Kérlek mindazáltal, nagy irgalmassággal Fogadd vissza gyermeked!

4. Bár a hit szívemben, bár a hit szívemben Oly kicsiny, mint mustármag,
Mégis, bármily gyenge, Szentlelked nevelje, Nevelje föl nagy fának,
Hogy terjedjen ága, és legyen virága Kedves néked, Urának!

5. Míg zarándokúton, míg zarándokúton Itt tartasz még e testben,
Nevelj igaz hitben, munkás szeretetben, Hogy élhessek itt bölcsen,
És elmulásomig, utolsó órámig Tisztemet hűn betöltsem!

6. Szállj le, Uram, hozzám, szállj le, Uram, hozzám, Jöjj, ó, Jézus sietve!
Vágyakozó szívvel, kiterjesztett kézzel Várlak immár epedve,
Hogy veled mennyekbe örömmel menjek be Örök dicsőségedbe.